

Resolució 190/2023, de 23 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 151/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Calldetenes

Informació reclamada: No demana informació.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La Reclamació no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, ja que no es demana informació, sinó quelcom molt diferent: diverses actuacions per redactar i aprovar un nou instrument de gestió urbanística.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes municipals. Informació pública. Sol·licitud d'informació pública. Obres. Penalitzacions.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 4 de febrer de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 151/2023, presentada per un electe municipal contra l'Ajuntament de Calldetenes, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El formulari de Reclamació adjunta una moció aprovada pel plenari municipal de Calldetenes, que acorda demanar a la propietat d'una urbanització un nou projecte de reparcel·lació i tramitar-lo d'acord amb determinats requeriments.
3. La Reclamació presentada el 4 de febrer de 2023 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud i invoca l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.
4. El 16 de febrer de 2023 la GAIP requereix a la persona reclamant la concreció de la seva sol·licitud als efectes de distingir-la de la Reclamació 150/2023 interposada el mateix dia 4 de febrer de 2023 davant la GAIP amb, aparentment, el mateix objecte.
5. El 20 de febrer de 2023 la persona reclamant respon la petició de concreció identificant com a objecte de la Reclamació 151/2023 una proposta d'acord pel plenari municipal de Calldetenes pel qual es sol·licita als tècnics municipals l'inici del procediment per a calcular penalitzacions per l'incompliment de la data de finalització d'unes obres del pavelló municipal.

Fonaments jurídics

1. *Inadmissibilitat de la Reclamació*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

Cal tenir en compte que aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de

transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1a.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1a. 2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sentència que, a la seva vegada, també ha estat confirmada per la Sala Contenciós Administrativa del Tribunal Suprem, amb la Sentència 312/2022, de 10 de març. Per tant, el fet de regir-se preferentment pel TRLMRLC no és motiu per inadmetre la Reclamació.

La Reclamació no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, ja que no es demana informació, sinó quelcom molt diferent: sol·licitar l'inici d'un procediment per a la imposició de penalitzacions a una empresa contractada per l'ajuntament per a la realització d'unes obres al pavelló poliesportiu municipal.

En conseqüència, és procedent inadmetre la Reclamació perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de febrer de 2023, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 151/2023 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.